

Ημουν από τους τυχερούς, με έσωσε το Google Maps!

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Μου «λέει» εκείνη η διαπεραστική αμερικάνικη γυναικεία φωνή να μπω στον παράδρομο δεξιά, να μείνω αριστερά στο «δαχτυλίδι» στον ΟΤΕ και να πάρω την Αττική Οδό προς Ελευσίνα. Αυτή η παράκαμψη με έσωσε. Βρέθηκα σε τρία λεπτά στην έξοδο της Αθηνών-Λαμίας και σε συνολικά 17 λεπτά στο σπίτι μου στο Κεφαλάρι

Χρήστος Μιχαηλίδης

Το ξέραμε από μέρες ότι θα γινόταν χαλασμός Κυρίου. Μας το έλεγαν οι μετεωρολόγοι. Μας το είπαν και οι αρμόδιοι φορείς – κυρίως από το υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας. Οτι ο χιονιάς που χτύπησε τις προηγούμενες ημέρες την υπόλοιπη Ελλάδα, ακόμα και τις ειδυλλιακές μας Κυκλάδες, θα καταλήξει στην Αθήνα – εκδικητικά, θαρρείς, γιατί από ‘δώ αρχίζουν όλα τα δεινά του τόπου!

Ξέραμε ότι η «Ελπίδα» (πόσο μπλακ χιούμορ είχε ο νονός αυτής της απίθανης χιονοκαταιγίδας!) θα σκάσει γύρω στις 11 το πρωί της Δευτέρας και θα δυναμώνει αδιάκοπα όσο προχωράει η μέρα. Η σύσταση ίδια από παντού: Αποφύγετε τις μη αναγκαίες μετακινήσεις. Κάκιστη διατύπωση! Ο Έλληνας δεν μπορεί να τα ζυγίσει αυτά σωστά. Δυσκολεύεται. Θεωρεί ότι τέτοια αλέρτ αφορούν τους άλλους. Τι πάει να πει «άσκοπες μετακινήσεις»;

Εφυγα από το σπίτι μου στα βόρεια προάστια στις 6 το πρωί για να πάω στην ΕΡΤ, Αγία Παρασκευή. Είχα εκπομπή 9-11 στο ραδιόφωνο. Καθαροί οι δρόμοι. Στεγνοί και άδαιοι. Ηξέρα όμως -μου το θύμιζαν και οι πρωινοί ραδιοφωνικοί συνάδελφοι- ότι μετά τις 11 αρχίζει το κακό, και από εκεί και πέρα, «όπου κι αν μένετε, μπορεί να εγκλωβιστείτε». Θα ρίξει χοντρό χιόνι παντού.

Εκλεισα την εκπομπή στις 11 παρά 20 με ένα ηχογραφημένο 20λεπτο που ετοίμασα από πριν και βγήκα έξω. Ηδη έριχνε. Χιόνι βαμβακάκι, από εκείνο που ξέρεις ότι θα στρώσει την ολόλευκη μπερτα του παντού. Τι ωραία!

Μέχρι που ξεπρόβαλα στη Μεσογείων, και μπήκα στο πρώτο, και αλίμονο όχι τελευταίο, μποτιλιάρισμα. Μα πού βρέθηκαν ξαφνικά όλοι αυτοί; Και πού πάνε; Επιστρέφουν, όπως και εγώ, στα σπίτια τους από μια πρωινή τρίωρη, το πολύ, εργασία για να προλάβουν τα χειρότερα;

Μετά από μιάμιση ώρα ξεκίνα-σταμάτα, μόνο με πρώτη, φτάνω μέσω Χαλανδρίου στην Κηφισίας, λίγο πριν από το «Υγεία». Από εκεί ως τον ΑΝΤ1, άλλη μία ώρα - ούτε χελώνες! Τα εκχιονιστικά είχαν καθαρίσει τον δρόμο, και ήταν σταθμευμένα στην άκρη, έτοιμα για κάθε ενδεχόμενο. Γιατί δεν προχωράμε λοιπόν;

Τι γίνεται; Από πού ήρθαμε όλοι εμείς; Και πού πάμε; Μια φίλη, παραγωγός της εκπομπής, που πάντα είναι πιο ψύχραιμη από μένα, μου λέει «μπες στο Google Maps» και θα δεις.

Οντως! Μου «λέει» εκείνη η διαπεραστική αμερικάνικη γυναικεία φωνή, να μπω στον παράδρομο δεξιά, να μείνω αριστερά στο «δαχτυλίδι» στον ΟΤΕ και να πάρω την Αττική Οδό προς Ελευσίνα. Το άλλο κομμάτι της, από Αεροδρόμιο, για κάποιο λόγο που δεν γνωρίζω ακόμα αλλά το ψάχνω, είναι σταματημένο. Και για τη συνέχεια της Κηφισίας, αν περνούσα κάτω από το Δαχτυλίδι, για κάποιο λόγο το Google έδειχνε «απαγορευτικό». «Τι γίνεται;», επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά, έκπληκτος που υπάρχουν και πράγματα (τόσο πολλά όσα δεν φανταζόμαστε) που ακόμα και εμείς οι δημοσιογράφοι δεν γνωρίζουμε!

Εμ βέβαια! Τα έκτακτα δελτία βλέπουμε και ακούμε. Αντί για τους δορυφόρους της Google! Αυτή η παράκαμψη με έσωσε. Βρέθηκα σε τρία λεπτά στην έξοδο της Αθηνών-Λαμίας, ανέβηκα ως τη στροφή προς Κηφισιά χωρίς να πατήσω ούτε φρένο και σε συνολικά 17 λεπτά από το Δαχτυλίδι μέχρι το Κεφαλάρι ήμουν στο σπίτι μου. Ο γιος μου, που ανησυχούσε από το Λονδίνο, ήταν σε ανοικτή επικοινωνία με φίλο του που είχε εγκλωβιστεί κάπου αλλού στην Αττική Οδό, προς τον Καρέα, και έφτασε σπίτι του μετά από έξι ώρες!

«Δεν είναι κράτος αυτό!», βούιζαν συνεχώς στα αυτιά μου λόγια που έλεγαν οι ακίνητοι οδηγοί και συνεπιβάτες (ελάχιστοι, πρόσεξα, σχεδόν όλα τα αυτοκίνητα είχαν από έναν/μία!), στα τηλεοπτικά συνεργεία, και από τηλεφώνου στα ραδιόφωνα - αυτόκλητοι ανταποκριτές, και δη πολεμικοί!

Μπορούμε για ώρες (ίσως και για χρόνια), να συζητάμε «επάνω» σε αυτήν την κραυγή απόγνωσης. Τα κόμματα την έχουν κάνει επιστήμη. Όταν είναι στην αντιπολίτευση, πιάνουν τον παλμό του κόσμου. Όταν είναι στην κυβέρνηση, την απορρίπτουν και προσφεύγουν στα «πρωτοφανή, ακραία καιρικά φαινόμενα». Και οι πολίτες, την επαναλαμβάνουν, εξαιρώντας τον εαυτό τους από τη γενικότητα του «κράτους που δεν υπάρχει»...

Ομως, πέρα από την ατομική ευθύνη καθενός μας, μένει σαν πελώριο ερωτηματικό μέσα μου το πώς το μεγαλύτερο μοπιλιάρισμα που έγινε ποτέ σε αυτήν την πόλη συνέβη κυρίως στον οδικό άξονα που μέχρι τώρα υπερηφανευόμασταν ότι είναι άψογος. Αυτόν της Αττικής Οδού.

Επαναλαμβάνω, χωρίς να απαντώ: Όταν συμβαίνει αυτό το πράγμα στον οδικό άξονα της Αθήνας που φημίζεται μέχρι τώρα για την άψογη διαχείριση κάθε προβλήματος που προκύπτει (και η κακοκαιρία δεν συνέβη μόνο χθες), προφανώς κάτι συμβαίνει, και σύντομα θα μάθουμε τι!

Πριν από μερικούς μήνες, είχα μια ενδιαφέρουσα και πολύ κατατοπιστική για μένα off-the-record συνάντηση με τον υπουργό Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας Χρήστο Στυλιανίδη, που από την ημέρα που ανέλαβε αυτό το χαρτοφυλάκιο, του έτυχαν απανωτές καταστροφές!

Μιλήσαμε για πολλά. Το Κυπριακό που μας ενδιαφέρει και μας πονεί και τους δυο. Το πώς πήρε την απόφαση να έρθει στην Ελλάδα αντί να μείνει στις Βρυξέλλες (όπου χαιρεί πολύ μεγάλης εκτίμησης) ή να πάει στην πατρίδα του (όπου η δημοτικότητά του είναι τόση, που αν έβαζε υποψηφιότητα για τις επόμενες προεδρικές εκλογές, στις αρχές του 2023, θα έβγαине με τα χίλια). Και κυρίως, για το τι τον ανησυχεί με το πόστο που ανέλαβε στην Ελλάδα.

Μεταφέρω από εκείνη τη συζήτηση μόνο τη διαπίστωση ότι «η Ελλάδα, όπως και η Ιταλία από την Ευρώπη, «έχει όλο το πακέτο» δυνητικών φυσικών καταστροφών: Καύσωνες, πυρκαγιές, έντονες βροχοπτώσεις, πλημμύρες, χιόνια, σεισμούς, ακόμα και ηφαίστεια!». Ενα πολύ δύσκολο «πακέτο», όντως.

Τα περισσότερα από αυτά τα καιρικά φαινόμενα, ιδίως στην έντονη εμφάνισή τους, εκθέτουν κρατικές ελλείψεις, αδυναμίες, ανικανότητες και παραβιάσεις πολλών

ετών. Η διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος, σχεδόν σε όλες τις καταστροφές, είναι μία από αυτές. Η άναρχη και παράνομη δόμηση, η πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων και, πάνω απ' όλα, η έλλειψη συγκεκριμένης τεχνογνωσίας από εκείνους που καλούνται να χειριστούν αυτά τα «πακέτα», είναι μερικές μόνο απαντήσεις.

Εκείνες τις ημέρες, ο Στυλιανίδης είχε να αντιμετωπίσει πλημμύρες στον Εβρο. Μου μίλησε για σένσορες στα φράγματα που δεν υπήρχαν, και που τώρα μπήκαν μπρος, γιατί όταν έχεις έγκαιρα τη γνώση-ειδοποίηση ότι ένα φράγμα μπορεί να ξεχειλίσει, προλαβαίνεις να δράσεις άμεσα και σε πρώτη φάση να απομακρύνεις ανθρώπους και ζώα, γιατί αυτό μετράει πριν και πάνω απ' όλα.

Εκείνο που θέλω να πω, λοιπόν, με αυτήν τη μαρτυρία μου από την... ελπίδα που χάθηκε στους μποτιλιαρισμένους δρόμους μιας άναρχης πόλης είναι ότι, όταν μιλάμε για ακραία καιρικά φαινόμενα στην Ελλάδα, αναφερόμαστε ταυτόχρονα και σε μια πληθώρα άλλων, διαχρονικά ακραίων φαινομένων, πολιτικών και κοινωνικών, συλλογικών και ατομικών, που όλα χθες, Δευτέρα, εκδηλώθηκαν μαζί και ταυτόχρονα θαρρείς, στη πρωτεύουσα. Οπου χιλιάδες αυτοκίνητα, του ενός ατόμου έκαστο, ξεμύτισαν από το πουθενά, εκεί κοντά στις 11 το πρωί, όπως και εγώ, για να προλάβουν τα χειρότερα.

Την προηγούμενη μέρα, Κυριακή, είπα να κάνω τη γύρα μου στη Νέα Πεντέλη, πιο εύκολα προσβάσιμη για μένα από τα λημέρια μου στη Κηφισιά, για τα απαραίτητα εν όψει επέλασης της «Ελπίδας» (ποιος κερατάς;...): βενζίνη στο αυτοκίνητο, μην ξεμείνω (έχοντας υπ' όψιν την περυσινή 5ήμερη διακοπή ρεύματος στα βόρεια όταν φορτίζαμε τα κινητά με πρίζα-φορτιστή στα αμάξια - ολόκληρο ρεζερβουάρ μου έκαψε το κινητό!), ξύλα για το τζάκι, αλάτι από τον Δήμο, τρόφιμα μην πεινάσω κ.λπ.

Τι να σας πω; Υπέφερα. Τέτοια κίνηση στην Πεντέλη! Αυτοκίνητα και τζιπ κυρίως, τίγκα με οικογένειες που φορούσαν σκούφους και γάντια, ψάχνοντας για χιόνια που δεν υπήρχαν και για ταβέρνες που προσέλαβαν κι άλλους παρκαδόρους για να εξυπηρετήσουν το πεινασμένο πλήθος.

Εν καιρώ πανδημίας αυτά! Με την Ομικρον παντού. Μην ξεχνιόμαστε. Αλλωστε, οι χιονοκαταιγίδες, ιδίως σε πόλεις ασφυκτικές όπως η Αθήνα, είναι το ιδανικό της... εκκολαπτήριο!

Πηγή: Protagon.gr